

عنوان مقاله:

تاثیر طرح های پخش سیلاب و تغذیه مصنوعی در احیاء قنوات مطالعه موردی: مناطق سبزوار و کاشمر

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی قنات (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

بهرام محمدی گلرنگ - عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان

ابوالقاسم دادرسی سبزوار - عضو هیئت علمی ایستگاه تحقیقات سبزوار

علیرضا بصیری - کارشناس مسئول ایستگاه تحقیقات آبخوانداری کاشمر

حسن فلاحتی - کارشناس مسئول ایستگاه تحقیقات آبخوانداری کاشمر

خلاصه مقاله:

استفاده و بهره برداری از سیلابها در بسیاری از نقاط جهان بصورت سنتی بویژه در مناطقی که مقدار ریزشهای جوی به تنهایی برای زراعت کافی نیست متداول و مرسوم بوده است و سابقه آن به 3400 سال قبل از میلاد میرسد. روشهای بهره بردای از سیلابها بسته به شرایط متفاوت است از جمله روشهایی که اهدافچند منظوره ای به همراه دارد روش پخش سیلاب بر آبخوان می باشد. این روش یکی از بهترین و مناسب ترین مورد از تلفیق دانش بوم با فن اوری جدید به شمار می آید. احداث ایستگاه های تحقیقاتی آبخوانداری در 36 نقطه کشور بامساحت 55000 هکتار گام مهم و اساسی در فراگیر نمودن نهضت سبز آبخوانداری با اهداف توسعه پایدار کشاورزی و منابع طعی به شمار می رود. تغذیه مصنوعی و پخش سیلاب یکی از راههای مناسب برای حفظ و احیا منابع آب زیر زمینی و قنوات به شمار میرود. هدف از این تحقیق بررسی اثر اجرای طرح های تغذیه مصنوعی و پخش سیلاب منطقه سبزوار بر روی وضعیت منابع آب زیر زمینی و قنوات منطقه و همچنین بررسی اثرات طرح پخش سیلاب در منطقه کاشمر می باشد. در اصل مقاله، میزان افت آبهای زیر زمینی در سالهای اخیر و تاثیر طرح پخش سیلاب در احیاء قنوات را با آمار و ارقام نشان خواهیم داد. این طرح نشان داده است که در صورتیکه حجم آبیگری و سطح پخش به مقدار کافی افزایش یابد، می توان در دراز مدت از کاهش سطح آبهای زیر زمینی در اثر بهره برداری از آنها جلوگیری نمود.

کلمات کلیدی:

پخش سیلاب، آبخوانداری، قنات، کاشمر، سبزوار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/33165>

